

Maricel de Terra

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Fonollar 1-9

Coordenades:

Latitud: 41.23503
Longitud: 1.81231
UTM Est (X): 400468
UTM Nord (Y): 4565528

Classificació

Número de fitxa 08270 - 102
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Gòtic Modern Barroc Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1911-15
Autoria de l'element: Miquel Utrillo Morlius (1862-1934)
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: El Pla Especial contempla el manteniment estricte de l'interior i l'exterior de l'edifici. Es permeten obres destinades a millorar les condicions de conservació i exposició de les col·leccions que alberga
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Pla Especial, 102. 2006
Número inventari IPA-4473
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sitges. Plaça de l'Ajuntament s/n. Sitges-08870
Fitxes associades:

Descripció

El conjunt d'edificis conegut com Maricel de Terra, ocupa diverses parcel·les del casc històric de Sitges, conformant un dels volums arquitectònics i urbanístics més significatius de la vila. Les seves dependències s'estenen entre els carrers de Fonollar, de Sant Joan i de la Davallada. Arquitectònicament està construït segons la tècnica del "collage", és a dir, mitjançant l'addició d'elements de procedència molt diversa (tant d'altres cases sitgetanes, com de diferents llocs geogràfics) i d'estils i èpoques variades. Tots els murs exteriors estan arrebossats amb morter de calç de tonalitat blanca, fet que contribueix a que destaquin els elements petris i que configura la peculiar fesomia del conjunt. De la seva façana principal destaca la portalada gòtica, datada al segle XV, que Miquel Utrillo va fer portar des de Salamanca; els finestrals i la galeria del segon pis pertanyen al mateix estil, mentre que el balcó -procedent de Santa Coloma de Queralt- és setcentista. Figuren també diversos capitells dels monestirs del Tallat i de Jaca. Per aquells elements arquitectònics que no presentaven decoració escultòrica, el propi Utrillo va encarregar una sèrie de capitells a l'escultor Pere Jou; es tracta d'una cinquantena de peces en què es representen vicis, virtuts i oficis, entre d'altres temàtiques. De l'interior mereixen especial menció el Saló d'Or -al que s'accedeix per una escala noble-, el Saló Blau, la capella, els patis i enrajolats, les galeries i, en general, l'ornamentació de les sales en les que s'alberguen importants col·leccions artístiques; destaquen els enteixinats de cassetons, els sòcols de rajoles i tota mena de suports decoratius. Un dels punts més rellevants del conjunt de Maricel, el constitueixen els magnífics terrats enjardinats, amb llacs, desnivells, estàtues i fornícules, i les teulades que mostren rics jocs volumètrics a partir de torretes i xemeneies. Un pont amb galeria, dissenyat per l'arquitecte Josep Mª Martino i Arroyo l'any 1927, uneix les dependències amb la part del conjunt coneguda com Maricel de Mar.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció I. Forma part del Conjunt 2, que inclou dues illes integrades en la seva pràctica totalitat per cinc dels edificis més singulars del casc històric de la vila, com el propi Maricel de Terra.

Història

Històricament, l'origen del conjunt d'edificacions de Maricel es remunta al període medieval i, més concretament, a la construcció de l'Hospital de Sant Joan Baptista per part de Bernat de Fonollar, amb anterioritat a l'any 1326. El 3 d'abril de 1910, Mr. Deering va adquirir la primera propietat en aquesta zona, on se situaven modestes cases de pescadors; posteriorment, va ampliar les seves possessions amb altres construccions de l'antic hospital. Anecdòticament, es considera que el multimilionari nord-americà es va fer construir aquest palau davant la negativa de Santiago Rusiñol de vendre-li el seu Cau Ferrat. L'encarregat d'unificar tots aquests edificis preexistents en un projecte arquitectònic unitari fou l'artista i enginyer Miquel Utrillo, amb qui van col·laborar els paletes Magí, Antonet Pascual i Antoni Fígols, el fuster Joan Marsal i els ferrers Selva i Cerdà. El 18 d'octubre de 1915 va ser inaugurat el gran saló de Maricel (tot coincidint

amb la data de construcció de la casa Utrillo). L'any 1921 Deering va ser objecte de diversos actes d'homenatge i agraïment per part del consistori de Sitges; no obstant això, va abandonar la vila aquell mateix any, emportant-se les obres d'art que contenia la casa-palau de Maricel. L'any 1935 l'Ajuntament de Sitges va llogar el palau i el 14 de juny de 1936 va instal·lar el museu i una biblioteca. L'adquisició per part de l'entitat municipal no es va produir fins l'any 1955, cedint posteriorment una part de la finca a la Diputació de Barcelona. Pel que fa a l'autor de l'edifici, el pintor i enginyer Miquel Utrillo i Morlius (Barcelona, 1862-Sitges, 1934), cal dir que és una figura destacada del modernisme pictòric català, juntament amb Ramon Casas i Santiago Rusiñol, entre d'altres. Es va formar com a enginyer i fou col·laborador de diverses publicacions i estudis monogràfics d'art; també va ser assessor artístic de l'Exposició Universal de Barcelona de l'any 1929. El popular anagrama del Palau Maricel, que avui és un dels símbols de la vila, fou també dissenyat pel propi Utrillo.

Bibliografia

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges. ESQUERDA, M. (2002) "Sitges artístic". Barcelona JOU, D. (1979) "L'escultor Pere Jou" a "Miscel·lània Penedesenca" n° 1. Vilafranca del Penedès. Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006) PLANES, R. (1952) "El llibre de Sitges". Barcelona "Revista de Sitges" (1930). Sitges.

